

Výstup ze synodální skupinky – Téma VI: Vést dialog v církvi a ve společnosti

Dialog obecně:

- Hovořit o těžkých tématech není nebezpečné. Ticho tvoří bariéry.
- Dialog je možné jen když je diverzita, když je o čem se bavit.
- Často vedeme dialog podle modelu „jedenkrát a stačí“. Je ale potřeba ho vést znovu a znovu. Dialog znamená, že si třeba nikdy neporozumíme.
- Dnes dialogu nic nebrání, jedině strach, omezenost, pohodlí a neochota. Nežijeme už v totalitě.
- Není nutné, aby církev byla navenek jednotná.
- Zvláště starší generace se necítí „vybavená pro dialog“ – chybí znalosti, sebevědomí. Nemáme se ale bát.

Dialog uvnitř církve:

- Existuje, ale často je to shora, hierarchizované, direktivní. Je to ale vina i nás, laiků, nebavíme se mezi sebou.
- Jedna členka skupinky: „Chybí mi dialog, proto jsem tady“.
- Akce ve farnosti jsou většinou ve formě přednášek, výuky, nauky – není moc akcí, kde je prostor pro sdílení, diskuzi.
- Ve církvi / farnosti by měl existovat prostor pro sdílení – a to i těžkých témat, i třeba těch témat, která jsou mimo učení církve.
- Ve farnosti dialog chybí, moc nevíme například, co se děje v pastorační nebo ekonomické radě. Vše se soustřeďuje kolem kněží, což je přetěžuje.
- Dialog s okolními diecézemi, řeholními společenstvími kvete na individuální úrovni, spontánně a přirozeně – a je to tak v pořádku.
- Konflikty se často řeší za zavřenými dveřmi nebo v kuloárech.
- Bude dobré víc propagovat, co se děje v rámci diecéze, často se neví, co se děje například v Pastoračním středisku nebo v sousední farnosti. V různorodosti těch akcí je velký potenciál.
- Hodně lidí nestojí o dialog a účast, jdou na mši sv. a to stačí... Vyhovuje jim anonymita.

Dialog s jinými náboženstvími a s nevěřícími:

- Dobrá zkušenost ve farnosti s akcí, kde byli pozváni představitelé různých náboženství – debata, dotazy.
- Nevěřící často nic o církvi nevědí. A to, co vědí je zkreslené. 40 let indoktrinace, zfalšovaných dějin, neznalost, útlak.
- Aktivně přesvědčovat nevěřící spíš odradí. Lidé mají strach, že budou manipulováni. Je potřeba odstranit ten strach a předsudky.

Dialog se společností:

- Nelze žít odříznutí od světa / od reality. I v kázání může zaznít něco k aktuálnímu dění. Církve a věřící do společnosti patří. Žijeme teď a tady a máme se tedy zajímat, reagovat.
- Charita je dobrá vizitka církve. Dobrá práce se dělá také například v církevním školství nebo (nejen) v náboženských médiích.
- Noc kostelů – to je otevřenost v praxi.